

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในการประชุมครั้งที่๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับสำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงใหม่ของมหาวิทยาลัย และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๕

๓.๒ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะวิชาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรนั้น ๆ

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในมหาวิทยาลัย ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นเวลา

สำหรับอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยรับเข้าใหม่ ตั้งแต่ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ จะต้องมียุทธศาสตร์สอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

หมวด ๒

หลักสูตรและระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๖ หลักสูตรระดับปริญญาตรี มีดังนี้

๖.๑ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

๖.๑.๑ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

๖.๑.๒ หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรีสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการ

๖.๒ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

๖.๒.๑ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพหรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา

หลักสูตรแบบนี้เท่านั้นที่จัดหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ได้ เพราะมุ่งผลิตบัณฑิตชั้นสูง
บัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติการอยู่แล้ว ให้มีความรู้ด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูง
เพิ่มเติม

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรีและ
จะต้องสะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้น ๆ โดยครบถ้วน และให้ระบุว่า
“ต่อเนื่อง” ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร

๖.๒.๒ หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหลักสูตร
สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ
ขั้นสูงโดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษา
บางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และทำวิจัยที่ลุ่มลึกหรือได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูง
ในหน่วยงานองค์กร หรือสถานประกอบการหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการหรือทางวิชาชีพ
หรือปฏิบัติการต้องมีการเรียนรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๖.๓ การอนุมัติเปิดหลักสูตรและการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี จะต้องเป็นหลักสูตร
ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนการพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
และแผนการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา
ปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อน มีระยะเวลา
ศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต

๘.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง
ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา
ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๓ การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง
ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลา
ทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต
ระบบทวิภาค

ข้อ ๙ โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชา
เลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๙.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มี
ความรู้รอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ
ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้
ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

มหาวิทยาลัยอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

อนึ่ง การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเวดังกล่าว เมื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๔.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๔.๒.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

๔.๒.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามที่มีมาตรฐานวิชาชีพกำหนด หากไม่มีมาตรฐานวิชาชีพกำหนดต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

หลักสูตร (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต ในจำนวนนั้นต้องเป็นวิชาทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

๔.๒.๓ หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต

๔.๒.๔ หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๘ หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยววิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิตและวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีจัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวน้ำ ผู้เรียนต้องเรียนวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๔.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และประกาศมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียน

หมวด ๓

จำนวน คุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์

ข้อ ๑๐ จำนวน คุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์

๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการประกอบด้วย

๑๐.๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๑๐.๑.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ ๓ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายการ

๑๐.๑.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มียาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะประกาศใช้ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ และหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย

๑๐.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย หากจำเป็น บุคลากร
ที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิต่ำ
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

๑๐.๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์
ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะ
ด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ ใน ๕ คน ต้องมี
ประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ โดยอาจเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย หรือเป็นบุคลากรของ
หน่วยงานที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยซึ่งมีข้อตกลงในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรนั้นร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน
๒ คน

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย หากจำเป็น
บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมี
คุณวุฒิต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๖ ปี

กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ
๓ คน และหากเป็นปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์
สาขาวิชานั้น ต้องมีสัดส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ ๑ ใน ๓

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหา
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๑๐.๒.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิต่ำ
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ
ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะประกาศใช้
ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

สำหรับกรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย
หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ
แต่ต้องมีคุณวุฒิต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้
ต้องมีคุณวุฒิต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำ
เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ (หลักสูตรใหม่ทุกชั้น)
ด้านวิชาชีพ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ
นั้น ๆ

หมวด ๔ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๑๑ ผู้เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑๓.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี ๕ ปี และไม่น้อยกว่า ๖ ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (๓ ปี) หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาที่จะ
เข้าศึกษา

๑๑.๓ หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทั้งทางวิชาการ และทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ
ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า
๓.๕๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนในหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า
ไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ ทุกภาคการศึกษา หนึ่ง ในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรแบบก้าวหน้า หากภาคการศึกษาใด
ภาคการศึกษาหนึ่งมีผลการเรียนต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า จะถือว่าผู้เรียน
ขาดคุณสมบัติในการศึกษาหลักสูตรแบบก้าวหน้า

หมวด ๕ สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๑๒ การลาพักการศึกษา

๑๒.๑ นักศึกษาจะขอลาพักการศึกษาได้ในกรณีต่อไปนี้

๑๒.๑.๑ ถูกเรียกพล ระดมพล หรือเกณฑ์เข้ารับราชการทหาร

๑๒.๑.๒ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นซึ่งมหาวิทยาลัย

เห็นสมควรสนับสนุน

๑๒.๑.๓ เจ็บป่วย หรือมีความจำเป็นส่วนตัว

๑๒.๒ นักศึกษาจะขอลาพักการศึกษาต้องศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า

๑ ภาคการศึกษา ยกเว้นกรณีนักศึกษาที่เทียบโอนผลการเรียนแล้วไม่มีวิชาเรียนในภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษา

๑๒.๓ การลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๒.๑.๑ ให้ลาได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา

ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นต้องขอลาพักการศึกษาต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องใหม่ ยกเว้นการลาตามข้อ ๑๒.๑.๑
ให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๑๒.๔ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสภาพ
การเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ลาพัก ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา
ยกเว้นกรณีที่ได้ชำระค่าหน่วยกิตแล้ว มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๓ ภาคการศึกษาใดที่นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือเรียนครบหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่ยื่นขอขงพักการศึกษา หรือรออนุญาตสำเร็จการศึกษาจะต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาในระหว่างที่ลาพักการศึกษา หรือรออนุญาตสำเร็จการศึกษาในอัตราตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ในกรณีดังต่อไปนี้

- ๑๔.๑ ตาย
- ๑๔.๒ ได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
- ๑๔.๓ ได้รับอนุมัติให้ลาออก
- ๑๔.๔ ย้ายไปศึกษาสถาบันการศึกษาอื่น
- ๑๔.๕ ไม่ลงทะเบียนเรียนโดยไม่รักษาสภาพการเป็นนักศึกษา
- ๑๔.๖ ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดได้กระทำโดยประมาท
- ๑๔.๗ ถูกลงโทษทางวินัยขั้นต่ำให้ออกตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย
- ๑๔.๘ ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๖๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่สองของปีแรกที่เข้าศึกษา และต่ำกว่า ๑.๘๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่สองของแต่ละปีการศึกษานับตั้งแต่ปีการศึกษาที่สองเป็นต้นไป และได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๘๐ เมื่อได้จำนวนหน่วยกิตครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว
- ๑๔.๙ นักศึกษาได้รับการประเมินไม่ผ่านในรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นครั้งที่ ๒
- ๑๔.๑๐ ใช้ระยะเวลาในการศึกษาเกินระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๑๔

ข้อ ๑๕ นักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ตามข้อ ๑๔.๕ สามารถขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาได้ด้วยความเห็นชอบของคณบดี ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลาในการศึกษาที่กำหนดในข้อ ๑๔

หมวด ๖

การโอนย้ายสถานศึกษา การย้ายสาขาวิชา

ข้อ ๑๖ การโอนย้ายสถานศึกษา

- ๑๖.๑ นักศึกษาที่โอนย้ายจากสถาบันการศึกษาอื่นจะต้องมีเวลาเรียนในภาคการศึกษาที่ย้ายเข้าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
- ๑๖.๒ การรับโอนย้ายนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานสาขาวิชาที่ขอย้ายเข้า คณบดี และได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย
- ๑๖.๓ การเทียบโอนผลการเรียนของนักศึกษาที่โอนย้ายจากสถาบันการศึกษาอื่นให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย
- ๑๖.๔ นักศึกษาที่จะขอโอนย้ายไปสถาบันการศึกษาอื่นจะต้องศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๑๗ การย้ายสาขาวิชา การย้ายหมู่เรียน และการเปลี่ยนประเภทนักศึกษา ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข
ดังนี้

๑๗.๑ ต้องศึกษาในสาขาวิชา หมู่เรียน หรือประเภทนักศึกษาเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑
ภาคการศึกษา

๑๗.๒ ต้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยก่อนเปิดภาคการศึกษาถัดไปไม่น้อยกว่า
๒ สัปดาห์

๑๗.๓ ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียวตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

๑๗.๔ การพิจารณาให้อยู่ในดุลพินิจของประธานสาขาวิชา โดยความเห็นชอบของคณบดี

๑๗.๕ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ย้ายสาขาวิชา ย้ายหมู่เรียน และเปลี่ยนประเภทนักศึกษา
ต้องดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้แล้วเสร็จภายในภาคการศึกษาที่ย้ายสาขาวิชา หมู่เรียน หรือเปลี่ยน
ประเภทนักศึกษาแล้วแต่กรณี

หมวด ๗

การลงทะเบียนเรียน จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาในการศึกษา

ข้อ ๑๘ การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒
หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน
๙ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา และจะสำเร็จการศึกษาได้
ดังนี้

๑๘.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษาปกติสำหรับการ
การลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๘.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติสำหรับการ
การลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๗ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๘.๓ หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๑๐ ภาคการศึกษา
ปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๒๐ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียน
ไม่เต็มเวลา

๑๘.๔ หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๔ ภาคการศึกษาปกติ
สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็ม
เวลา

สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

หากหลักสูตรใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิต
แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพ
การศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๑๙ จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา ให้ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จ
การศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

๑๙.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๙.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๕ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๙.๓ หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๙.๔ หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น และให้นับรวมระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาด้วย

หมวด ๘

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ ระบบการวัดและประเมินผล ให้มีการประเมินผลการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร เป็น ๒ ระบบดังต่อไปนี้

๒๐.๑ ระบบค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น ๘ ระดับ

ระดับคะแนน	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fairly)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
E	ตก (Fail)	๐.๐

ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินรายวิชาที่เรียนตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ค่าระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ต้องไม่ต่ำกว่า "D" ถ้านักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนในรายวิชาใดต่ำกว่า "D" นักศึกษาสามารถยื่นขอสอบต่อคณบดีภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไปและชำระค่าธรรมเนียมในอัตราตามประกาศของมหาวิทยาลัย การอนุญาตให้อยู่ในดุลพินิจของคณบดี หากระดับคะแนนที่ได้ยังต่ำกว่า "D" อีก นักศึกษาต้องลงทะเบียน และเรียนใหม่จนกว่าจะสอบได้

การประเมินรายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพและรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ถ้าได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า "C" ถือว่าสอบตกนักศึกษาจะต้องลงทะเบียนและเรียนใหม่ ถ้าได้รับผลการประเมินต่ำกว่า "C" เป็นครั้งที่สอง ถือว่าหมดสภาพการเป็นนักศึกษา

กรณีสาขาวิชาใดที่มีความจำเป็นต้องทำการวัดและประเมินผลในระบบค่าคะแนนแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

๒๐.๒ ระบบไม่มีค่าระดับคะแนนสำหรับการสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ การประเมินวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ กำหนดระดับการประเมินดังนี้

ระดับการประเมิน	ผลการประเมิน
ผ่านดีเยี่ยม	PD (Pass with Distinction)
ผ่าน	P (Pass)
ไม่ผ่าน	F (Fail)

ระบบนี้ใช้สำหรับการประเมินรายวิชาที่หลักสูตรบังคับให้เรียนเพิ่มตามข้อกำหนดเฉพาะ และรายวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียนเพิ่ม รายวิชาที่ได้ผลประเมินเป็น "F" นักศึกษาสามารถยื่นขอสอบต่อคณบดีภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป โดยชำระค่าธรรมเนียมในอัตราตามประกาศของมหาวิทยาลัย การอนุญาต ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดี หากระดับคะแนนที่ได้ยังต่ำกว่า "F" อีก นักศึกษาต้องลงทะเบียน และเรียนใหม่จนกว่าจะสอบได้

สำหรับระดับคะแนนที่ได้เนื่องจากการสอบซ่อมหรือเรียนแทน ให้มีสัญลักษณ์ (*) กำกับเกณฑ์การตัดสินค่าระดับคะแนนทั้งระบบมีค่าระดับคะแนนและระบบไม่มีค่าระดับคะแนนให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ สัญลักษณ์อื่น ๆ มีดังนี้

Au (Audit) ใช้สำหรับการลงทะเบียนเพื่อร่วมฟังโดยไม่นับหน่วยกิต และผู้เรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด หากไม่สามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้ ให้ได้รับ "W" แทน

W (Withdraw) ใช้สำหรับการบันทึกหลังจากได้รับอนุมัติให้ยกเลิกรายวิชานั้น หรือในกรณีที่นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งให้พักการศึกษาหลังจากลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นแล้ว

I (Incomplete) ใช้สำหรับบันทึกการประเมินที่ไม่สมบูรณ์ในรายวิชาที่นักศึกษาทำงานไม่เสร็จหรือค้างการส่งงานเมื่อสิ้นภาคการศึกษาหรือขาดสอบ นักศึกษาต้องดำเนินการขอรับการประเมินต่อผู้สอนโดยความเห็นชอบของคณบดี เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดการขอเปลี่ยนระดับคะแนนให้ผู้สอนพิจารณาผลงานที่ค้างอยู่เป็นศูนย์และประเมินผลการเรียนจากคะแนนที่มีอยู่แล้ว

* ใช้สำหรับผู้ที่มิสิทธิ์สอบแต่ขาดสอบปลายภาคการศึกษา โดยนักศึกษามีสิทธิ์ยื่นคำร้องขอสอบภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไปจากภาคการศึกษาที่ขาดสอบ การพิจารณาให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดี

ในกรณีที่อนุญาตให้สอบอาจารย์ผู้สอนต้องสอบให้เสร็จสิ้นและส่งผลการเรียนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาถัดไปจากภาคการศึกษาที่ขาดสอบหากไม่มาสอบตามกำหนดให้ผู้สอน ประเมินผลการเรียนเป็น "E"

ในกรณีไม่อนุญาตให้สอบ ให้นายทะเบียนเปลี่ยนผลการเรียนเป็น "E" ซึ่งนักศึกษา ต้องลงทะเบียนและเรียนใหม่จนกว่าจะสอบได้

ข้อ ๒๒ รายวิชาที่ได้รับยกเว้นการเรียนจากการเทียบโอนผลการศึกษาให้ได้ผลการประเมินเป็น "P"

ข้อ ๒๓ นักศึกษาที่ทุจริตหรือร่วมทุจริตในการสอบรายวิชาใดให้นักศึกษาผู้นั้นได้รับผลการเรียน "E" หรือ "F" ในรายวิชานั้น ซึ่งนักศึกษาต้องลงทะเบียนและเรียนใหม่จนกว่าจะสอบได้

ข้อ ๒๔ การคำนวณคะแนนเฉลี่ย

๒๔.๑ คะแนนเฉลี่ยรายภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาได้ในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตรายภาค

๒๔.๒ คะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา จนถึงภาคการศึกษาที่มีการคิดคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตสะสม

๒๔.๓ การคิดคะแนนเฉลี่ยรายภาคและคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเป็นทศนิยม ๒ ตำแหน่งโดยไม่ปัดเศษ

ข้อ ๒๕ การนับจำนวนหน่วยกิต

๒๕.๑ การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยรายภาคและคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับเฉพาะรายวิชาที่มีระบบค่าระดับคะแนนเท่านั้น ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนรายวิชาใดแทนรายวิชาหนึ่งให้นับจำนวนหน่วยกิตและผลการประเมินครั้งสุดท้ายไปใช้ ในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยรายภาค และคะแนนเฉลี่ยสะสม

๒๕.๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาเพื่อให้ครบตามหลักสูตรให้นับเฉพาะ หน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

ข้อ ๒๖ เมื่อนักศึกษาเรียนได้จำนวนหน่วยกิตครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว และได้ค่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๘๐ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ให้เลือกเรียนรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อทำค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมให้ถึง ๒.๐๐

หมวด ๙
เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๒๗ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร นักศึกษาจะต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า จึงจะถือว่าเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรี

ข้อ ๒๘ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ ดังนี้

๒๘.๑ สอบได้ในรายวิชาใด ๆ ไม่ต่ำกว่า C ตามระบบค่าระดับคะแนน และไม่ต่ำกว่า PD ตามระบบไม่มีค่าระดับคะแนน และไม่ใช้ระดับคะแนนที่ได้จากการการสอบซ่อม

๒๘.๒ ใช้เวลาศึกษาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๒๘.๒.๑ หลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

๒๘.๒.๒ หลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปี ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๒๘.๒.๓ หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๖ ปี

การศึกษา

๒๘.๒.๔ หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา

๒๘.๓ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับเกียรตินิยมหนึ่ง จะต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๖๐ ขึ้นไปเมื่อเรียนครบหลักสูตรแล้ว

๒๘.๔ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับเกียรตินิยมสอง จะต้องได้ค่าระดับคะแนนตั้งแต่ ๓.๒๕ ขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๓.๖๐ เมื่อเรียนครบหลักสูตรแล้ว

๒๘.๕ กรณีนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนจะไม่ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๒๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มี

๒๙.๑ คณะกรรมการวิชาการประจำคณะหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นทำหน้าที่ตรวจสอบและกลั่นกรองการประเมินผลรายวิชาที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรก่อนส่งมอบให้นายทะเบียน ควบคุม กำกับ ให้คณาจารย์ ผู้สอนส่งผลการเรียนภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๙.๒ คณะกรรมการวิชาการของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ตรวจสอบ อนุมัติผลการเรียนของผู้ที่อยู่ในเกณฑ์สำเร็จการศึกษา และเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอการให้ปริญญา

การประชุมของคณะกรรมการตามข้อ ๒๙.๒ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การประกันคุณภาพและการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ ๓๐ การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ

๓๐.๑ การกำกับมาตรฐาน

๓๐.๒ บัณฑิต

๓๐.๓ นักศึกษา

๓๐.๔ อาจารย์

๓๐.๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

๓๐.๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ข้อ ๓๑ การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี

หมวด ๑๑

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา สำหรับหลักสูตรเก่าที่ยึดหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๕ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ จนกว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์)

ประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คือ โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้สอดคล้องกับประกาศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับนี้